

ค่านิยมเรื่องเพศ ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ ในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ตอนล่าง

瓦รุณี วงศ์วิเชียร*

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

เรื่องเพศถือได้ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์อย่างแท้จริง เพราะมนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับเพศ ครั้นเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ความเครียดเติบโตทางเพศก็เป็นความเจริญเติบโตส่วนหนึ่งของมนุษย์ทั้งในทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเห็นได้ชัด แล้ว漾เข้ามายังเกี่ยวข้อง กับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ไม่ว่ามนุษย์จะยอมรับ มันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากมนุษย์มีสัญชาตญาณทางเพศหรือ สัญชาตญาณการลีบพันธุ์อยู่ในพัฒนาการของชีวิตนับตั้งแต่แรกเกิด จนถึงวัยชรา (วนพนีย์ วาสิกะสิน, 2526 : 1 – 2) ดังที่ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) จิตแพทย์ชาวออสเตรียผู้ให้กำเนิดวิชาจิตวิทยา วิเคราะห์ศาสตร์ (Psycho Analysis) ได้กล่าวถึงนัยนัยไว้ว่า “มนุษย์รามี สัญชาตญาณและความรู้สึกทางเพศมาตั้งแต่เกิด ไม่ใช่จะมีเมื่อตอนโต ขึ้นหรือเป็นเรื่องของผู้ใหญ่เท่านั้น” (อ้างถึงใน จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์, 2543 : 3) และเขายังได้ยอมรับความสำคัญของเรื่องเพศว่า “เรื่องเพศ เป็นเรื่องสำคัญที่สุดในชีวิตคน เพราะเรื่องเพศเป็นสาเหตุทำให้เกิด พฤติกรรมขึ้น” (อ้างถึงใน ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์, 2526 : 1)

* อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาพัฒนาชุมชน คณบดีมนุษยศาสตร์และดังค์คอมคานทร์
สถาบันราชภัฏสงขลา

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าความต้องการทางเพศจะเป็นสัญชาตญาณที่จำเป็นในการดำรงชีวิต แต่ความจำเป็นในเรื่องเพศจะต้องอยู่ในเวลาที่เหมาะสม เมื่อบุคคลนั้นมีความพร้อม มีความรับผิดชอบเพียงพอไม่เห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องของการเอาเปรียบอีกฝ่ายหนึ่ง ตลอดจนไม่ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นกับตัวเองและสังคมที่อาศัยอยู่ เรื่องเพศจึงจะสร้างความสุข ซึ่งเป็นความสุขที่ถูกต้องทางศีลธรรมจรรยาด้วย แต่ทว่าขณะนี้ในสังคมไทยกำลังปรากวุฒิจำนวนผู้คนที่มีพฤติกรรมทางเพศที่สร้างปัญหาทางเพศอยู่เป็นอันมาก ทั้งรูปแบบการมีเพศติกรรมทางเพศที่ไม่น่านิยม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การสำส่อนทางเพศและการมีเพศติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น รักร่วมเพศ จนทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน กล้ายเป็นปัญหาทางสังคมที่นับวันจะทวีความรุนแรง และขยายตัวกว้างขวางยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

วัยรุ่น เป็นวัยที่มีโอกาสเลี่ยงต่อการมีเพศติกรรมทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ไม่เหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากเป็นวัยที่มีแรงขับดันทางเพศตามธรรมชาติสูง เพราะอยู่ในช่วงอายุที่ได้รับการกระตุ้นจากฮอร์โมนเพศ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ

มีความอยากรู้อยากลองในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างรุนแรง มีความรู้สึกทางเพศ มีความสนใจเพศตรงข้าม มีความรักระหว่างเพศ (พิสมัย เด่น ดวงพันธ์, 2538 : 1) และมักมีพฤติกรรมทางเพศไปในทางปลดปล่อยพลังงานทางเพศที่มีมากขึ้น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (วิทยา นาควัชระ, 2544 : 206) ประกอบกับสภาพแวดล้อมของสังคมไทยปัจจุบันได้ถูกนำไปเป็นสังคมยุคโลกาภิวัฒน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เปิดรับการเผยแพร่เข้ามาอย่างรวดเร็วของวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งเข้ามามีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อความรู้สึกนึกคิดและการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นโดยเฉพาะค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศดังจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นในปัจจุบันมีความคิดอิสระและประพฤติตนอย่างเสรีเกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้น สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนก็คือพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไปจากชนบทรวมเนียมประจำเดิมของไทย ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง การแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้ามตามแฟชั่นตะวันตก การแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะโดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะ ตลอดจนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่

เพิ่มมากขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยที่ผ่านมาทำให้ศีลธรรมและวัฒนธรรมเสื่อมลง ทั้งนี้เป็นเพราะพอแม่ ผู้ปกครองไม่มีเวลาสักสอนเด็กอย่างใกล้ชิด อีกทั้งยังมีสถานบันเทิงเริงรมย์ สื่อعلامก่อตัว ฯ ที่มีอิทธิพลมาก่อน แล้วเป็นแหล่งให้ความรู้ สร้างประสบการณ์เรื่องเพศผิด ฯ แก้วัยรุ่นอยู่แพร่หลาย สภาพการณ์เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุนให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง ปฏิบัติตัวทางเพศที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น นอกจากนี้ ผลจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ก็ทำให้เกิดระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ซึ่งเน้นวัตถุ เป็นหลัก เมื่อร่วมเข้ากับกระแสการโฆษณาชวนเชื่อ และค่านิยมฟุ้มฟ่ายทางวัตถุ ทำให้เยาวชนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาเล่าเรียนประพฤติมิชอบทางเพศ เช่น การขยายบริการทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน(เพียงแข อัจฉาทร อ้างถึงใน สร้อยลัษณะสุขดา, 2543 : 2)

ขณะนี้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้กลายเป็นปัญหาสำคัญที่สมควรได้วิเคราะห์อย่างเร่งด่วนและจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร เนื่องจากผลที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ในภาวะที่ยังไม่เหมาะสมจะนำมาซึ่งปัญหาวัยรุ่น ครอบครัว และสังคมตามมา เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อ่อนต่อโลก ยังไม่มีความรับผิดชอบ และช่วยเหลือตนเองไม่ได้ทางเศรษฐกิจ ยิ่งวัยรุ่นหญิงในสถานศึกษาด้วยแล้ว เมื่อมีเพศสัมพันธ์อาจมีผลกระทบต่อการศึกษา และการทำงานในอนาคต สำหรับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัยอื่นๆ ของวัยรุ่นที่มีการสำรวจพบ ได้แก่

พฤติกรรมสำคัญทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์แบบชาญชัย การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งตอบแทน และการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน พฤติกรรมทางเพศเหล่านี้สามารถนำไปสู่การตั้งครรภ์

ไม่พึงประสงค์ การตั้งครรภ์ในวัยเรียน การทำแท้ง การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งรวมถึงเอดส์ และการก่อคดีหรือความรุนแรงทางเพศ แล้วในที่สุดก็จะส่งผลกระทบถึงสุขภาพและความชีวิตของวัยรุ่นเอง

จากการสำรวจและการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในด้านการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่พิมพ์รายงาน อิศราภรณ์ นำเสนอด้วยสารประชากรและการพัฒนาของมหาวิทยาลัยมหิดล ฉบับที่ 4 เมษายน - พฤษภาคม 2545 แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เรื่องแรกได้แก่ อายุแรกมีเพศสัมพันธ์ต่ำลง จากที่เคยสำรวจพบเมื่อปี 2537 - 2539 ว่า 낙เรียนชายในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 17 - 18 ปี แต่ในปี 2544 ได้สำรวจพบว่า อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกต่ำลงเป็น 16 ปี หรือหากการสำรวจของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขในปี 2539 (อ้างถึงใน พิมพ์รายงาน อิศราภรณ์, 2545 : 1) พบว่าวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำสุดที่ 11-12 ปี แต่การสำรวจในปี 2544 พบว่าอายุต่ำสุดคือ 8 ปี เรื่องต่อไปได้แก่ คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกซึ่งจากการสำรวจในอดีตพบว่า วัยรุ่นชายส่วนใหญ่จะมีคู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกเป็นหญิงขายน้ำโดยทางเพศ แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นคนรักหรือแฟน หรือคนรู้จักมากขึ้น ในขณะที่คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นหญิงก็เปลี่ยนแปลงไป เช่น กัน จากอดีตที่มักได้รับคำตอบว่า เป็นคนรัก หรือแฟน แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นคนรู้จัก หรือคนเพื่อนรู้จักเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ พิมพ์รายงาน อิศราภรณ์ ยังได้กล่าวถึงผลการสำรวจการมีประสบการณ์ทางเพศของวัยรุ่นหญิงว่า วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพิ่มมากขึ้น จากในอดีตที่มีเพียงไม่ถึงร้อยละ 5 ปัจจุบันได้เพิ่มเป็นร้อยละ 10 ผลการสำรวจนี้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่นหญิงหลายประดิษฐ์ ประเด็นแรกได้แก่ วัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการสำรวจวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก หรือเพื่อนมากกว่าหนึ่งรายบริการทางเพศ อีกประเด็นหนึ่งได้แก่ วัยรุ่นหญิงในปัจจุบันมีความกล้าที่จะเปิดเผยพฤติกรรมทางเพศ หรือประสบการณ์ทางเพศของตนมากกว่าวัยรุ่นหญิงในอดีตมาก ทั้งนี้น่าจะเป็นผลเนื่องมาจากพฤติกรรม การ้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายมากขึ้นในสังคมไทย และทัศนคติว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ เป็นเรื่องเสรีได้กระจายอยู่ทั่วไปในกลุ่mwัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นหญิงกล้าพูดถึงพฤติกรรมที่เคยเป็นสิ่งไม่ถูกใหม่ ควรนี้ได้อย่างเปิดเผยมากขึ้น

จากการแสดงของสำนักงานเอบคิพล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญต่อสื่อมวลชนเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2544 ถึงผลการสำรวจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มนักเรียน นักศึกษาทั่วประเทศเป็นเครื่องยืนยันว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนกำลังเป็นพฤติกรรมปกติวิสัยของกลุ่mwัยรุ่นจำนวนมากในสถานศึกษา เพราะพบว่า นักศึกษา จำนวน 382,348 คน หรือร้อยละ 6.3 จากนักเรียน นักศึกษาทั่วประเทศ 6,092,472 คน ยอมรับว่า มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ในจำนวนที่ยอมรับนี้ ร้อยละ 67.3 ระบุว่า มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 11.3 มีกับเพื่อนร่วมโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ร้อยละ 10.6 มีกับเพื่อนต่างโรงเรียนหรือต่างมหาวิทยาลัย ร้อยละ 4.0 มีกับเพื่อนใหม่ที่พบตามสถานบันเทิง และร้อยละ 5.7 มีกับหญิงบริการ นักร้อง แล้วเมื่อถูกถามถึงสถานการณ์ หรือแรงผลักดันให้มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 67.5 ตอบว่า เพราะความใกล้ชิด ร้อยละ 51.0 อยากลอง ร้อยละ 14.3 ถูกกระตุ้นจากการดื่มเหล้า และร้อยละ 27.1 อ่านหนังสือ ดูภาพผู้หญิง หรือวิดีโอด้วย นอกจากนี้ นักเรียนนักศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ร้อยละ 35.4 ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วย และเกือบร้อยละ 80 หรือประมาณ 300,000 คน เสียงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น เอดส์ เนื่องจากมีร้อยละ 32.4 บอกว่า ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย (อ้าง

ถึงใน กองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์, 20 ตุลาคม 2544)

หากสังคมไทยปล่อยปละละเลยให้ประชากรวัยรุ่น (อายุระหว่าง 15 – 24 ปี) ซึ่งมีอยู่ประมาณ ร้อยละ 16 ของประชากรทั้งหมด (พิมพ์พรรณ อิศรภักดี, 2545 : 1) และจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญให้สังคม ประเทศไทยในอนาคต ประพฤติ tonอย่างเศรษฐีเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยปราศจากความยับยั้งชั่งใจ จนสร้างพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร การมีเพศสัมพันธ์แบบฉบับฉวย การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกับเงินหรือสิ่งตอบแทน และการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เป็นต้น ก็จะนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ ตามมาอย่างกว้างขวาง เพราะพฤติกรรมเหล่านี้สามารถนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การตั้งครรภ์ในวัยเรียน การทำแท้ง การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งรวมถึงเอดส์และการก่อคดีหรือความรุนแรงทางเพศ

ผลที่เกิดขึ้นมีได้เพียงแค่กระทบต่อสุขภาพ ทำลายอนาคตและคุณภาพชีวิตของตัววัยรุ่นเองเท่านั้น ย่อมส่งผลกระทบกระเทือนต่อการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในปัจจุบัน และความมั่นคงในอนาคตของประเทศอย่างแน่นอน เนื่องจาก วัยรุ่นคืออนาคตของชาตินั่นเอง ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องรับบทบาทการที่จะช่วยลดหรือป้องกันแก้ไขปัญหาทางเพศของวัยรุ่นโดยเร่งด่วน

การศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่น นับเป็นแนวทางสำคัญประการหนึ่งที่พึงนำมาใช้ในการควบคุม หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นให้เหมาะสม สมตามกรอบที่สังคมยอมรับ เนื่องจากค่านิยมมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับพฤติกรรมการแสดงออก ดังที่ มิลตัน โรคีช (Milton Rokeach, 1968 อ้างถึงใน วิทยาศาสตร์ 2524 : 16 – 17) ได้กล่าวไว้ว่า

“ค่านิยมเป็นเรื่องของความนิยมชอบ ความต้องการหรือความผึงใจที่มีอยู่ในบุคลิกภาพของแต่ละคน คนเราจึงมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสิ่ง

นั้นฯ ตามความนิยมชุมชนอุบหรือค่านิยมของตนเอง” ด้วยเหตุนี้ การศึกษาค่า�นิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นกลุ่มใดๆ ก็ตาม จะสะท้อนให้เห็นถึงแบบแผนพฤติกรรมหรือแนวทางปฏิบัติดนในเรื่องเพศของวัยรุ่นกลุ่มนั้น ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมค่านิยมเรื่องเพศของพวกรเข้าให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ก่อ พฤติกรรมที่สร้างปัญหาทางเพศให้ตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ตอนล่าง โดยมุ่งศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ในสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา และสถาบันราชภัฏยะลา

การที่ผู้วิจัยตัดสินใจเลือกศึกษาประชากร กลุ่มนี้ด้วยเหตุจูงใจหลายประการ

ประการแรก ประชากรวัยรุ่นกลุ่มนี้กำลังอยู่ในวัยเจริญพันธุ์ที่มีความเจริญเติบโตทางเพศเต็มที่ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ส่วนใหญ่จากภูมิลำเนาเดิมเข้ามาอาศัยอยู่ตามบ้านเช่า หรือหอพักเอกชน จึงมีสังคมอยู่ในกลุ่มเพื่อนเป็นสำคัญ และมีโอกาสประพฤติตนอย่างเสรีในการตอบเพื่อนด้วยเพศ รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์

ประการที่สอง หากปรากฏผลการวิจัยว่า ประชากรวัยรุ่นกลุ่มนี้มีค่านิยมเรื่องเพศไปในทิศทางที่ไม่พึงประสงค์ สถาบันราชภัฏทั้งสามแห่งสามารถผนึกกำลังกันเพื่อกำหนดแนวทาง วิธีการ ตลอดจนกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในอันที่จะเสริมสร้างหรือปรับเปลี่ยนค่านิยมเรื่องเพศ ตลอดจนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาของตนให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งน่าจะบรรลุผลสำเร็จได้ เพราะมีระยะเวลาดำเนินการยาวนานพอสมควรกว่าที่นักศึกษาเหล่านี้จะจบการศึกษาออกໄປ

ประการสุดท้าย ประชากรกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันมากทั้งภูมิหลังส่วนตัว และสภาพแวดล้อมที่ดำรงชีวิตอยู่ ตัวอย่างเช่น ความแตกต่างกันในด้าน

เชื้อชาติ ศาสนา ระหว่างกลุ่มไทยพุทธ และกลุ่มไทยมุสลิม ความแตกต่างกันในด้านภูมิลำเนาเดิม ระหว่างเด็กในเมืองและเด็กจากชนบท ความแตกต่างกันในด้านสภาพของเมืองที่มีสถาบันการศึกษาของตนตั้งอยู่ ระหว่างเมืองที่ยังมีดั้งเดิมกับจารีตประเพณีที่ผูกพันกับศาสนาอย่างยะลา และนครศรีธรรมราช และเมืองที่เป็นศูนย์กลางความเจริญทุกด้านเต็มไปด้วยศูนย์การค้า แหล่งท่องเที่ยว สถานบันเทิงเริงรมย์อย่างสงขลา ความแตกต่างกันเหล่านี้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาแต่ละสถาบัน

สำหรับผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในนี้ จะช่วยให้ทราบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมเรื่องเพศไปในทิศทางเชิงบวกหรือเชิงลบ และมีค่านิยมเรื่องเพศไปในรูปแบบประเพณีนิยม แบบกึ่งกลาง หรือแบบสมัยนิยม อันจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทาง วิธีการ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างหรือปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับความต้องการของสังคมให้แก่นักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ตอนล่าง รวมไปถึงนักศึกษาสถาบันราชภัฏ และเยาวชนวัยรุ่นทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนกลุ่มอื่นๆ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ

เจตคติ และค่านิยมเรื่องเพศ เช่น ประชารศีกษา เพศศึกษา จิตวิทยาพัฒนาการ ให้มีประสิทธิภาพสูง ขึ้น ซึ่งเชื่อกันว่า การนำกระบวนการทางศึกษามาใช้นั้นจะเอื้ออำนวยให้งานสร้างเสริมค่านิยมเรื่องเพศ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นให้อยู่ภายใต้ขอบเขตของศีลธรรมจรรยาทสังคมยอมรับ บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ตอนล่าง
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว และสภาพการอาศัยอยู่ กับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ตอนล่าง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้จากนักศึกษาภาคปกติ (ระดับปริญญาตรี 4 ปี) ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ในสถาบันราชภัฏ 3 แห่ง คือ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา และสถาบันราชภัฏยะลา จำนวน 5,698 คน การสุ่มตัวอย่างกระทำโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิประเทศ สัดส่วน (Proportional Stratified Random sampling) ด้วยการแบ่งประชากรออกเป็น 3 สถาบัน แล้วคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งกำหนดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่าง 570 คน หลังจากนั้นได้คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสถาบัน โดยเปรียบเทียบสัดส่วน (Proportion) กับประชากรทั้งหมด ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช 235 คน สถาบันราชภัฏสงขลา 175 คน และสถาบันราชภัฏยะลา 160 คน ต่อมาจึงใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามต้องการ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะภูมิหลังต่างๆ ของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบวัดค่านิยมเรื่องเพศ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบวัดค่านิยมเรื่องเพศที่มีลักษณะเป็นมาตราประมิณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิโคร์ท (Likert) สำหรับวัดทิศทางค่านิยมเรื่องเพศว่าเป็นเชิงบวกหรือลบโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งตีความหมายตามความเชื่อหรือความรู้สึก 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดค่านิยมเรื่องเพศที่มีลักษณะเป็นแบบคำถายที่มีคำตอบ 3 ตัวเลือกสำหรับวัดรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศว่ามีแนวโน้มเป็นแบบประเพณีนิยม แบบกึ่งกลาง หรือแบบสมัยนิยม และจากการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดค่านิยมเรื่องเพศด้วยวิธีของ Coefficient Alpha ปรากฏผลว่าแบบวัดค่านิยมส่วนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 และแบบวัดค่านิยมส่วนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.65 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูงเพียงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยได้ทั้ง 2 ส่วน

สำหรับเนื้อหาเรื่องเพศที่นำมาบรรจุไว้ในแบบวัดค่านิยมทั้ง 2 ส่วนนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งข้อบข้อทของเนื้อหาออกเป็นองค์ประกอบ 4 ด้าน แต่ละด้านมีองค์ประกอบอยู่ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านชีวิทยา มีองค์ประกอบอยู่ คือ เรื่องพัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ และความเจริญเติบโตทางสรีระร่างกาย

2. องค์ประกอบด้านสุขวิทยา มีองค์ประกอบอยู่ คือ เรื่องสุขภาพบดิษที่เกี่ยวกับอวัยวะเพศ การเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ และการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์

3. องค์ประกอบด้านจิตวิทยา มีองค์ประกอบอยู่ คือ เรื่องการมีอารมณ์ทางเพศ การระบายนารมณ์ทางเพศ และความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน

4. องค์ประกอบด้านสังคมวิทยา มีองค์ประกอบอยู่ คือ เรื่องการตอบเพื่อนต่างเพศ การมี

นัด การมีแฟนหรือคนรัก บทบาทและการวางแผนตัวของหญิงชาย และการมีเพศสัมพันธ์

ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบวัดค่านิยมเรื่องเพศที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญอันประกอบด้วย ผศ.ดร.สุชาติ ตันธนะเดชา นายแพทย์สุกมล วิภาวน์พูลกุล วศ.ทัศนีย์ ประทาน ผศ.วิชัย บุญชุดวงศ์ ผศ.จำไฟพิพิพ ชีรันติ และ ผศ.ม.ลิวัลย์ ดำรงศักดิ์ ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด และตัดสินว่าข้อความแต่ละข้อในส่วนที่ 1 เป็นค่านิยมเรื่องเพศ เชิงบวกหรือเชิงลบ และข้อความแต่ละข้อในส่วนที่ 2 เป็นค่านิยมเรื่องเพศแบบประเพณีนิยม แบบกึ่งกลาง หรือแบบสมัยนิยม และจากการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดค่านิยมเรื่องเพศด้วยวิธีของ Coefficient Alpha ปรากฏผลว่าแบบวัดค่านิยมส่วนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 และแบบวัดค่านิยมส่วนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.65 ซึ่งถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูงเพียงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยได้ทั้ง 2 ส่วน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภายในสถาบันราชภัฏสงขลานันน์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปปฐมฉบับให้อาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนของนักศึกษาที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อช่วยดำเนินการจัดเก็บและรวบรวมส่งคืนให้

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลภายในสถาบันราชภัฏครรชิธรรมราชและสถาบันราชภัฏยะลา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้สำนักส่งเสริมวิชาการของสถาบันทั้งสองแห่งช่วยดำเนินการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ซื้อแบบสอบถามมาให้สำนักส่งเสริมวิชาการ หมายในการเก็บข้อมูล ตลอดถึงวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) เพื่อให้ได้ตัวนักศึกษาที่จะถูกเลือกเข้ามาเป็นกลุ่มตัวอย่างแก่ผู้ช่วยดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจนเข้าใจชัดเจน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทั้งหมด มาตรวจสอบและคัดเลือกเฉพาะที่มีคำตอบสมบูรณ์ที่สุด จำนวน 474 ชุด และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for social Sciences) จนได้ข้อมูลที่สามารถแปลผลได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดการใช้ค่าสถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลลักษณะภูมิหลังต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยค่าอัตราส่วนร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางและรูปแบบค่านิยม เรื่องเพศในองค์ประกอบรวม องค์ประกอบแต่ละด้าน และองค์ประกอบย่อยวิเคราะห์ด้วยค่าอัตราส่วนร้อยละ

3. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลัง ด้านต่างๆ กับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศใน องค์ประกอบรวม และองค์ประกอบแต่ละด้านด้วยค่า สถิติ X^2 (Qui - square Test) และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ Cramers V

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือร้อยละ 82.9 มี ค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบ แต่ละด้านพบว่าส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวกในด้าน ชีวิทยา สุขวิทยา และสังคมวิทยา แต่มีค่านิยมเชิงลบในด้านจิตวิทยา เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย พบว่าส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องพัฒนาการ ของระบบสืบพันธุ์ การเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ ทางเพศ การป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ แต่มีค่านิยมเชิงลบในเรื่องความเจริญเติบโตทางสรีระร่างกาย สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การมีอารมณ์ทางเพศ การระบายน้ำนมท้อง ความสนใจในเพศตรงข้าม และเพศเดียวกัน และการคบเพื่อนต่างเพศ

2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 55.7 มี

ค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม ที่เหลืออีกร้อยละ 44.3 มีค่านิยมแบบกึ่งกลาง และไม่มีผู้ใดมีค่านิยมแบบ ประเพณีนิยม เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่าส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยมในด้านชีวิทยา สุขวิทยา และจิตวิทยา แต่มีค่านิยมแบบกึ่งกลางใน ด้านสังคมวิทยา เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยพบ ว่าส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยม ในเรื่อง พัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ สุขปฏิบัติเกี่ยวกับ อวัยวะเพศ การเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ การป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ การมีอารมณ์ทางเพศ การระบายน้ำนมท้อง และความสนใจในเพศตรงข้าม และเพศเดียวกัน การมีนัด การมีแฟนหรือคู่รัก บทบาท และการวางแผนด้วยหูฟัง และการมีเพศสัมพันธ์

3. จากการทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความ สัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังด้านต่างๆ กับ ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศ พบว่าภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา อาชีพหลักของบิดา สภาพการอาศัยอยู่ มีความ

สัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .05, .05 และ .001 ตามลำดับ ส่วนภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของมารดา และสภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้าน พ布ว่าภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านชีวิตยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ภูมิหลังด้านเพศและศาสนา มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ ภูมิหลังด้านศาสนา และสภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ และ ภูมิหลังด้านเพศ และศาสนา มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ

4. จากการทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังด้านต่างๆ กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ พ布ว่าภูมิหลังด้านศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา อาชีพหลักของมารดา สภาพชีวิตของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .001, .05, .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนภูมิหลังด้านเพศ ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดา และสภาพการอาชญาอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้านพ布ว่า ลักษณะภูมิหลังทุกด้านมีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านชีวิตยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภูมิหลังด้านศาสนา มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยา อย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา และสภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เท่ากัน และภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา และสภาพการอาชญาอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .05 และ .01 ตามลำดับ

อภิปรายผลโดยสรุป

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทิศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก ซึ่งเป็นค่านิยมที่ดีงาม สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม ซึ่งเป็นค่านิยมแบบสมัยใหม่ ตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน น่าจะเป็น เพราะนักศึกษาเหล่านี้เป็นเด็กต่างด้วยหัวหงาก้ามได้ตั้งอยู่ในเขตศูนย์กลางความเจริญของเมืองใหญ่ ทำให้มีได้รับอิทธิพลทางด้านความคิดหรือรูปแบบพฤติกรรมทางเพศแบบสังคม ตะวันตกผ่านสื่อต่างๆ อย่างเต็มที่เท่ากับวัยรุ่นที่อยู่ในเขตเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ ๆ

อีกทั้งนักศึกษาส่วนมากมาจากครอบครัวในห้องถินชนบท และจำนวนไม่น้อยมาจากการครอบครัวที่เคร่งครัดต่อหลักธรรมทางศาสนา ถึงแม้จะเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏ แต่ความใกล้ชิดผูกพันกับครอบครัวก็ยังเป็นไปอย่างมั่นคง จึงเป็นไปได้สูงที่ครอบครัวจะมีบทบาทสำคัญในการอบรมสั่งสอนตลอดจนปลูกฝังแนวคิด ทัศนคติ และแนวทางการประพฤติปฏิบัติตนในเรื่องเพศอันดึงดรามารอบแห่งชนบกรมเนียมประเทศ และจารีตของสังคมไทย หรือตามหลักธรรมทางศาสนาให้แก่นักศึกษา

นอกจากครอบครัวแล้ว ปัจจัยอื่นๆ ที่น่าจะมีส่วนสำคัญในการสร้างเสริมให้นักศึกษามีทิศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก ได้แก่ การได้รับความรู้เรื่องเพศ

ศึกษาจากวิชาต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในหลักสูตรดังแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา การได้รับการอบรม ถ่ายทอด และปลูกฝังความคิด เจตคติและค่านิยมที่ดีงามในเรื่องเพศจากครูอาจารย์ ตลอดจนการได้รับความรู้ และแนวคิดเรื่องเพศเชิงวิทยาศาสตร์จากผู้ทรงคุณวุฒิผ่านสื่อต่าง ๆ ของสังคมที่มีอยู่อย่างกว้างขวาง รวมทั้งการมีโอกาสได้พูดคุยหรือซักถามเรื่องเพศกับบุคคลต่าง ๆ ได้อย่างเปิดเผย ผิดจากสมัยก่อนที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องด้ำด้วย หยาบช้า พุดถึงไม่ได้ ประกอบกับตัวนักศึกษาเองก็มีการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา อยู่ในวัยที่ผ่านพ้นช่วงวัยรุ่นตอนต้นมานานพอสมควร จึงพึงมีสติปัญญาและวิจารณญาณสูงพอที่จะคิดได้ว่าต้องได้ด้วยตนเองว่าค่านิยมและพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศได้เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาจำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น

ซึ่งเป็นวัยที่มีความสนใจเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ มีความอยากรู้ อยากลอง อยากเห็น อยากทดลองเรื่องเพศ แล้วยังมีวิสัยทัศน์อยู่ท่ามกลางกระแสสังคม ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป พร้อมกันนี้ก็ต้องเผชิญกับสื่อต่าง ๆ ในสังคมที่มีอยู่มากหลายอยู่ตลอดเวลา ทั้งสื่อบุคคลโดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน และสื่อประเภทอื่น ๆ ซึ่งล้วนมีอิทธิพล อย่างสูงในการถ่ายทอด ปลูกฝังความรู้และแนวคิดเรื่องเพศแบบสมัยใหม่ตามรูปแบบภัณฑ์ธรรมะต่างๆ นอกจากนั้นนักศึกษายังเติบโตอยู่ในยุคที่วิทยาการสมัยใหม่เกี่ยวกับเรื่องเพศเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวาง ดังนั้นด้วยธรรมชาติแห่งวัย อิทธิพลของสื่อต่าง ๆ และวิทยาการสมัยใหม่เรื่องเพศ จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีทิคทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก พร้อม ๆ ไปกับการมีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมด้วย

2. จากผลวิจัยที่พบว่า ถึงแม้นักศึกษาส่วนใหญ่จะมีทิคทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก และมีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ก็มีทิคทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงลบในด้านจิตวิทยา อันได้แก่ เรื่องการมีความมั่นคงทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ และความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน แล้วก็มีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบ

กิํงกลางในด้านสังคมวิทยา อันได้แก่ เรื่องการมีนัด การมีไฟนหรือคนรัก บทบาทและการวางแผนตัวของชาย หญิง และการมีเพศสัมพันธ์

การที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีพิธิทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงลบในด้านจิตวิทยานั้นน่าจะเป็น เพราะนักศึกษายังอยู่ภายใต้อิทธิพลความเชื่อหรือการอบรมสั่งสอนที่สืบทอดกันมาอย่างนานแต่ครั้งโบราณ จนกล้ายเป็นค่านิยมของสังคมไทยว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าละอาย เด็กวัยรุ่นควรปิดบังช่องเร้นอրมณ์ทางเพศ และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรม เป็นเรื่องวิตถารผิดธรรมชาติ ข้ามเพศ กระทบว้ายแรงต่อสุขภาพต่าง ๆ นานา ส่วนพวกรที่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกันหรือรักร่วมเพศที่กูกัดเป็นพากามวิตถาร ทั้งที่ตามความเป็นจริงแล้ว การมีอรມณ์ทางเพศถือเป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ ทั่วไปอันหนึ่งของวัยรุ่น (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2525 : 11) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองก็ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพกายและจิตใจไม่ว่าทางใด แต่กลับช่วยให้สุขภาพกาย สุขภาพจิตดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการช่วยลดความกดดันทางเพศ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2532 : 18) และการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ก็ไม่ถือเป็นความผิดปกติหรือเรื่องวิตถารอีกต่อไป หากไม่ไปสร้างอันตรายหรือความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น และผู้มีพฤติกรรมเองก็ไม่ได้เกิดความดับข้องใจในตนเอง (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2525 : 28)

ส่วนการที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบค่านิยม
เรื่องเพศแบบกึ่งกลางในด้านสังคมวิทยานั้น น่าจะ^{เป็น}เป็นเพราะการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวโดยเฉพาะ
บิดามารดา และคุณบ้าอาจารย์ ตลอดจนค่านิยมเรื่อง
เพศที่สืบทอดปลูกฝังกันมาในสังคมไทยตั้งแต่ครั้งโบราณ
ยังคงมีอิทธิพลต่อจิตใจและความรู้สึกนึกคิดของนัก
ศึกษาอยู่มาก เช่น หญิงควรรักนวลสงวนตัวและวางแผน
ตัวเป็นกุลสตรี หญิงชายที่ยังไม่ได้แต่งงานกับไม่ควร
อยู่ด้วยกันตามลำพัง เด็กไม่ควรริรักในวัยเรียน และ

การม้วนเชือกส์หรือการสำลักอ่อนทางเพศเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจของสังคม เป็นต้น จึงทำให้แก้ศึกษาเมื่อรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศในเรื่องเหล่านี้เป็นแบบกึ่งกลางคือยอมรับพฤติกรรมเหล่านี้ได้ แต่ไม่ได้เห็นดิจังว่าเป็นสิ่งที่สมควรกระทำได้อย่างเสรี โดยปราศจากความยับยั้งชั่งใจ

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า ลักษณะภูมิหลังด้าน เพศ และศาสนา มีความสัมพันธ์กับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติยิ่งกว่า ลักษณะภูมิหลังด้านอื่น ๆ นั้น น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาอยู่ในระดับการศึกษาเดียวกัน กำลังศึกษาในสถาบันราชภัฏที่มีโครงสร้างหลักสูตรและมาตรฐาน การเรียนการสอนเหมือนกัน ตลอดจนมีฐานะความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทางครอบครัวไม่แตกต่างกันนัก จึงทำให้ลักษณะภูมิหลังด้านอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับด้านการศึกษาและครอบครัวมีผลที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์กับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา ไม่มากเท่ากับ ลักษณะภูมิหลังด้านเพศและศาสนา

การที่ลักษณะภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์อย่างสำคัญกับค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาคนนั้น น่าจะเป็นเพราะสังคมไทยได้ปลูกฝังค่านิยมและบรรทัดฐานทางเพศที่เข้าลักษณะเป็นมาตรฐานเชิงช้อนหรือ Double Standard มาช้านาน (ไสพิน หมุแก้ว, 2546 : 147) กล่าวคือในการแสดงพฤติกรรมทางเพศแบบเดียวกัน ถ้าเป็นหญิงจะได้รับคำตำหนิ หรือคำครหาในนาที แต่ถ้าเป็นชายจะถือเป็นเรื่องปกติ และแม้ว่าในปัจจุบันบทบาทของหญิงและชายจะมีลักษณะโน้มเอียงใกล้เคียงกันมากขึ้นตามภาระการเปลี่ยนแปลงของสังคม แต่สังคมส่วนใหญ่ยังยึดถือค่านิยมที่ให้เพศชายมีเสรีภาพทางเพศมากกว่าหญิง ดังจะเห็นได้ว่าชายสามารถแสดงความรู้สึกและความต้องการทางเพศของตนได้อย่างเปิดเผย และสามารถแสดงหากความสุขสำราญทางเพศได้อย่างเสรี นอกจากรูปแบบที่มี

เพศสมพันธ์ก่อนสมรส หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศนอกเหนือการสมรสก็เป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับได้ ขณะที่หญิงจะต้องรักษาลสunganตัว รักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงาน เมื่อเกิดความต้องการหรือแรงจูงใจที่จะมีเพศสมพันธ์กับเพศตรงข้ามก็จะต้องระวังหรือเก็บความรู้สึกเอาไว้ ไม่แสดงออกมากอย่างเปิดเผยชัดเจนเหมือนเพศชายมีฉะนั้นจะสูญเสียคุณค่าของความเป็นกุลสตรี (วันทนีย์ วาสิกะสิน, 2526 : 51)

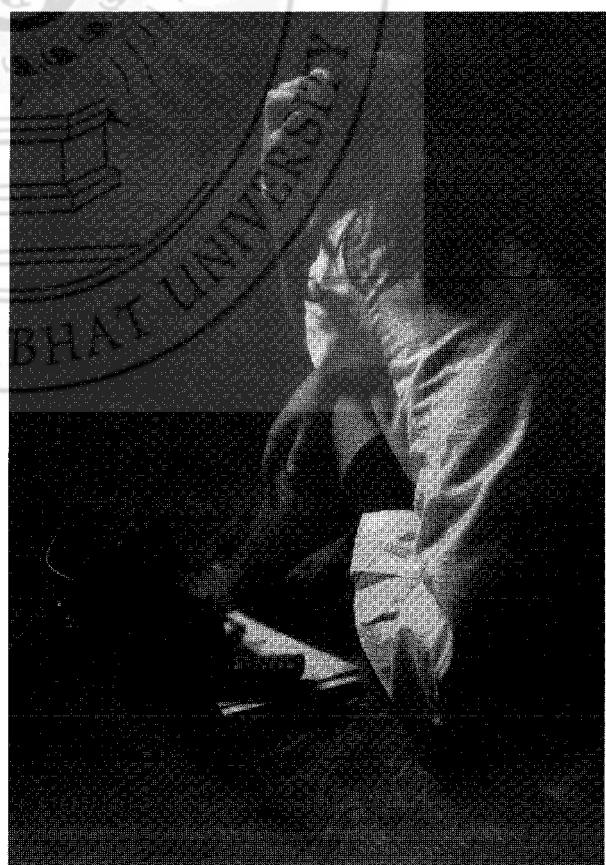
จากค่านิยมเรื่องเพศของสังคมไทยที่กำหนดบทบาททางเพศและการสนองตอบทางเพศของหญิงชายไว้แตกต่างกันดังกล่าว จึงเป็นเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดความแตกต่างทางค่านิยมเรื่องเพศระหว่างหญิงและชายในสังคมไทยทั่วไป

สำหรับลักษณะภูมิหลังด้านศาสนาที่มีความสัมพันธ์ต่อค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษายิ่งกว่าลักษณะภูมิหลังด้านอื่นๆ ทั้งหมดนั้น น่าจะเป็น เพราะคนเราได้รับการถ่ายทอดและปลูกฝังความเชื่อทางศาสนามาจากครอบครัวตั้งแต่เยาว์วัย ศาสนาจึงย้อมมือให้พลด้อยเดตติและค่านิยมในเรื่องต่าง ๆ ของเข้า และเนื่องด้วยแต่ละศาสนา มีข้อบัญญัติและหลักธรรมคำสอนที่วางไว้สำหรับศาสนาพิเศษแตกต่างกัน ก็มีผลให้ผู้คนต่างศาสนา มีความเชื่อ ความศรัทธา มีจารีตประเพณี และข้อปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ดังเช่น ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม และพุทธศาสนา

จะเห็นได้ว่าศาสนาในศาสนาอิสลาม มีพระมหากัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งมีบทบัญญัติที่กำหนดแนวทางปฏิบัติให้ครบถ้วน รวมทั้งได้กำหนดการประพฤติปฏิบัติตามของชายหญิง บทบาทหน้าที่ของชายหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ถูกต้องตามหลักศาสนาไว้ชัดเจน ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติ ก็ถือเป็นบาปอย่างรุนแรง (พระเพ็ญ สุวรรณธาดา, 2539 : 97) กล่าวได้ว่า พระมหากัมภีร์ อัลกุรอาน เป็นธรรมนูญแห่งชีวิต (Code of life) อันเสมือนกฎหมายควบคุมความประพฤติ ตลอดจนกิจวัตรในการดำรงชีวิตของศาสนาพิเศษไว้โดยเคร่งครัด จนทำให้ขับธรรมเนียม

ประเพณี ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของชาวมุสลิม ส่วนใหญ่มีรากฐานมาจากความเชื่อและหลักปฏิบัติในศาสนาอิสลาม ซึ่งยกที่จะเปลี่ยนแปลงหรือไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (เกษม วงศ์ไยกุษ្យ, 2519 : 19)

ส่วนศาสนาในพุทธศาสนานั้น มีได้ยังมีในหลักธรรมคำสอนโดยเคร่งครัดเหมือนกับศาสนาพิเศษ ในศาสนาอิสลาม ทั้งที่มีหลักธรรมคำสอนเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ไว้อย่างละเอียดมาก many รวมทั้งมีข้อห้ามการลามเมิดและการกระทำการทำความผิดทางเพศ ทั้งนี้น่าจะเป็นพระพุทธศาสนาที่ได้วางบทบัญญัติที่ควบคุมความประพฤติ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของศาสนาพิเศษไว้อย่างเข้มงวด ปล่อยให้เป็นไปตามความเลื่อมใสศรัทธา และการพิจารณาเห็นชอบของแต่ละบุคคล ประกอบกับในพุทธศาสนา มีหลักธรรม “มัชฌิมาปฏิปทา” ซึ่งมุ่งให้ศาสนาดำเนินชีวิตไปอย่างกลาง ๆ หรือก่อให้เกิดความพอดีแก่

ฐานะความเป็นอยู่ของตน มีหลักเกณฑ์ตามกฎหมายที่แห่งความพอดีและความเหมาะสมของแต่ละบุคคล (พุทธศาสนาสากลฯ, 2516 : 181) ด้วยเหตุนี้พุทธศาสนาจึงมีความเครื่องครัดต่อการปฏิบัติดตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาอยกว่าศาสนาในศาสนาอิสลาม แล้วยังเปิดใจรับแนวคิดและรูปแบบพุทธิกรรมทางเพศตามแบบวัฒนธรรมตะวันตกที่ผ่านสืบท่องๆ อย่างรวดเร็วโดยง่าย ทำให้ศาสนาในของสองศาสนาไม่ค่านิยมเรื่องเพศแตกต่างกันดังปรากฏให้เห็นชัดเจนในผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลาในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ตอนล่างมีทิศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก ซึ่งเป็นค่านิยมที่ดีงาม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมไทย แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมเชิงลบในองค์ประกอบด้านจิตวิทยา ซึ่งประกอบด้วยเรื่องการมีอารมณ์ทางเพศ การระนาบอารมณ์ทางเพศ และความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน แสดงว่า นักศึกษายังมีความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในองค์ประกอบด้านนี้ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม แต่ก็มีผู้มีค่านิยมแบบกึ่งกลางในจำนวนน้อยกว่าไม่มากนัก และไม่มีผู้ใดมีค่านิยมแบบประเพณีนิยม ซึ่งเห็นได้ว่ารูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา มีทั้งที่ถูกต้องสอดคล้องกับหลักการทางเพศศึกษาหรือวิทยาศาสตร์ทางเพศ รวมถึงสภาพสังคมไทยปัจจุบัน และที่รับเอาแบบอย่างมาจากการอบรมของชุมชนตะวันตกที่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประณีตอันดีงามแต่ด้วยเดิมของสังคมไทย ดังนั้น เพื่อส่งเสริมทิศทางและค่านิยมเรื่องเพศที่ดีงามของนักศึกษาให้ตรงอยู่ต่อไปและเพื่อพัฒนาส่งเสริม

ทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสม สมให้แก่นักศึกษาอีกขั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 บิดามารดา หรือผู้ปกครองควรดำเนินการดังนี้

1.1.1 สร้างบรรยากาศในครอบครัวให้อบอุ่นด้วยความรัก ความยุติธรรม ความสามัคคีเพื่อเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจให้บุตรหลานวัยรุ่นอยากรู้สึกใกล้ชิดกับครอบครัว

1.1.2 ดูแลเอาใจใส่บุตรหลานวัยรุ่นอย่างใกล้ชิด รวมทั้งปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องพุทธิกรรมทางเพศ เพื่อให้บุตรหลานเกิดจิตสำนึกที่ดีงามและถูกต้อง เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งจะช่วยลดพฤติกรรมเสียงทางเพศของบุตรหลานและช่วยให้เข้าประพฤติปฏิบัติด้วยมาตรฐานสากลเพื่อช่วยให้บุตรหลานเกิดความมั่นใจในตัวเอง สามารถควบคุมความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมและหาทางออกให้กับปัญหาทางเพศของตนไปในทางที่ถูกต้องได้ก่อนที่จะสายเกินไป

1.1.3 มีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ให้ความรู้เรื่องเพศ และคำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศแก่บุตรหลานวัยรุ่นเพื่อช่วยให้บุตรหลานเกิดความมั่นใจในตัวเอง สามารถควบคุมความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมและหาทางออกให้กับปัญหาทางเพศของตนไปในทางที่ถูกต้องได้ก่อนที่จะสายเกินไป

1.2 ครูอาจารย์ที่สอนเพศศึกษาควรดำเนินการดังนี้

1.2.1 ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาให้ทันสมัย โดยจัดเนื้อหาและพัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสมสมตรงกับความสนใจของผู้เรียน วัยรุ่น รวมทั้งใช้วิธีการสอนที่หลากหลายซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด เช่น การสอนโดยวิธีให้เด็กสอนเด็ก (Peer Education) หรือวิธีให้ผู้เรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่อเรื่องเพศ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องเพศอย่างกว้างขวางถูกต้อง ทันต่อสภาพและปัญหาที่เกิด

ขั้นกับตนเอง

1.2.2 เชิญวิทยากรภายนอกที่ทรงคุณวุฒิในเรื่องเพศศึกษามาบรรยายหรือดำเนินกิจกรรมสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศให้แก่ผู้เรียน เพื่อสร้างบรรยากาศที่นำสู่การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา และช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้เรื่องเพศรวมทั้งได้ปรับเปลี่ยนค่านิยมเรื่องเพศไปในทิศทางหรือรูปแบบที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.2.3 สร้างบุคลิกลักษณะของครูอาจารย์เองที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อถือไว้วางใจจนกล้าที่จะมาขอพบเป็นการส่วนตัวเพื่อขอความรู้เรื่องเพศหรือขอคำปรึกษาแนะนำในปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นกับเข้าได้ทั้งนี้จะเกิดคุณประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยคลายข้อสงสัยหรือปัญหาทางเพศให้แก่ผู้เรียน ทำให้เขามีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศในทางที่ดีขึ้นต่อไป

1.3 สถาบันราชภัฏรามถึงสถาบันการศึกษาอื่นๆ ควรดำเนินการดังนี้

1.3.1 จัดทำแผนหรือนโยบายที่สนับสนุนโครงการเพศศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมให้แก่นักศึกษาและอาจารย์ทั้งหลายในสถาบัน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษามีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับเพศของตน และให้อาจารย์ได้ระหว่างนักศึกษาทบทวนใน การช่วยเหลือและร่วมมือแก้ปัญหาค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา

1.3.2 จัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศให้แก่นักศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการต่างๆ การเชิญวิทยากรที่มีเชื้อเสียงในการให้ความรู้เรื่องเพศมาบรรยายให้นักศึกษาฟัง เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้เติมเต็มความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง อันจะเป็นพื้นฐานในการสร้างค่านิยมเรื่องเพศที่เหมาะสมต่อไป

1.3.3 เน้นบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์แนะนำ อาจารย์ประจำหอพัก และอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา ใน การสังเกตพฤติกรรมต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาด้วยความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด รวมทั้งปฏิบัติเป็นผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่ดีแก่นักศึกษาที่มีปัญหาหรือต้องการคำแนะนำปรึกษา เพื่อจะได้ช่วยกันปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ตลอดจนปัญหาทางเพศของนักศึกษาเสียแต่เนินๆ ก่อนที่สายเกินไป

1.3.4 จัดให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานควบคุมโรคติดต่อ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์สุขภาพจิตและสมาคมวางแผนครอบครัว เป็นต้น กับฝ่ายต่างๆ ในสถาบัน เพื่อร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมต่างๆ อันจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ การป้องกันแก้ไขปัญหารံเรื่องเพศ การส่งเสริมสุขภาพทางเพศ และการติดตามประเมินผลพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

1.3.5 จัดให้มีหน่วยบริการแนะนำหรือสายด่วน (Hot Line) พิเศษชั้นมาสำหรับให้ความรู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศที่

ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษา เพื่อลดหรือขัดข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศและทางทางออกที่ดีให้แก่นักศึกษาที่มีปัญหา

1.3.6 จัดให้มีการอบรมความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาแก่บุคลากรและผู้ปกครองของนักศึกษา เพื่อให้บุคคลกลุ่มนี้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาทางเพศของวัยรุ่น เรื่องพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น และเรื่องปัญหาทางเพศของวัยรุ่น แล้วนำความรู้ความเข้าใจไปสร้างสัมพันธภาพอันดีภายในครอบครัว และนำไปใช้ประโยชน์ในการอบรมสั่งสอนบุตรหลานของตนให้มีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่สร้างปัญหาทางเพศให้แก่ตนเองครอบครัว และสังคม

1.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อต่างๆ ควรมีการควบคุมสื่อมวลชนทุกประเภทในการผลิต การเผยแพร่ และการนำเสนอภาพหรือเนื้อหาที่ยั่วยุ อารมณ์ทางเพศของเด็กและเยาวชนวัยรุ่นอย่างเข้มงวด และควรมีความเด็ดขาดในด้านกฎหมายและบทลงโทษต่อการนำเสนอสื่อที่มีลักษณะอนาจาร ลามก ทุกรูปแบบ เช่น หนังสือการ์ตูนสอดแทรกภาพลามก วิชีดี วิชีโอดี ภาพยั่ว รวมถึงสถานะบันทึกเริงรมย์ สถานบริการทางเพศที่เป็นแหล่งข้อมูลทางเพศ นอกจากนี้ควรเร่งร้าให้สื่อมวลชนต่างๆ เกิดจิตสำนึกร่วมกันที่จะรับผิดชอบต่อสังคม โดยนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่มีสาระประโยชน์ต่อกลุ่มเด็ก และเยาวชนวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านศีลธรรมจรรยา ทักษะชีวิตรหรือเพศศึกษา ซึ่งจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมอันดึงดูด ของสังคมไทย ทั้งนี้จะต้องเครื่องราบอยู่เสมอว่า สื่อมวลชนในปัจจุบันมีอิทธิพลครอบงำจิตใจผู้บริโภค เป็นอย่างมาก และสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการถ่ายทอด ปลูกฝัง ค่านิยมและรูปแบบพฤติกรรมทางเพศทั้งที่ดีและไม่ดีให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งผู้บริโภคสื่อส่วนใหญ่ก็คือเด็กและเยาวชนวัยรุ่นนั่นเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยค่าค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ตอนล่าง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาค่าค่านิยมเรื่องเพศในลักษณะของงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก (In-dept Interview) เพื่อที่จะได้สามารถเข้าใจค่าค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของประชากรที่ศึกษาได้ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์กับค่าค่านิยมเรื่องเพศได้ แต่ไม่ได้คำนึงถึง ศึกษาวิจัยครั้งนี้ เช่น วิธีการเลี้ยงดูของบิดามารดา และผู้ปกครอง ลักษณะกลุ่มเพื่อนสนิท การมีความรู้เรื่องเพศศึกษา และการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อประเภทต่างๆ เป็นต้น

2.3 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ของสถาบันราชภัฏในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ตอนล่างเท่านั้น จึงควรมีการขยายการศึกษาวิจัยออกไปสู่กลุ่มวัยรุ่นอื่นๆ เช่น นักศึกษาชั้นปีอื่นๆ นักศึกษาสถาบันราชภัฏอื่นๆ หรือกลุ่มวัยรุ่นอื่นๆ เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลาย วัยรุ่นนอกระบบ การศึกษา วัยรุ่นในชุมชนแออัด วัยรุ่นในเขตเมือง หรือเขตชนบท เป็นต้น

2.4 การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาค่าค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาในองค์ประกอบรวมและแยกออกเป็นองค์ประกอบย่อย 4 ด้าน คือ ด้านชีวิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา ใน การศึกษาครั้งต่อไปนี้ น่าจะได้มีการศึกษาค่าค่านิยมเรื่องเพศที่เจาะประเด็นน่าสนใจเป็นรายหัวข้อเรื่อง เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ค่าค่านิยมเกี่ยวกับการมีคู่รักในวัยเรียน ค่าค่านิยมเกี่ยวกับการขยายบริการทางเพศของนักศึกษาหญิง เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบถึงค่าค่านิยมเรื่องเพศในหัวข้อเรื่องเหล่านี้แบบเจาะลึกรายละเอียด

บรรณานุกรม

- เกษตร รังสิไยกฤษฐ์. อิทธิพลของศาสนาอิสลามต่อการจัดการปกครองจังหวัดชายแดนภาคใต้.
วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2519
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาคาร, 2543.
- พรเพ็ญ สุวรรณชาดา. งานวิจัยเรื่องเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี. ปัตตานี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2539.
- พิมลพรรณ อิศรภัคดี. “วัยรุ่นพฤติกรรมทางเพศและเพศศึกษา.” จดหมายข่าวประชากรและการพัฒนา. 4,22 (เมษายน – พฤษภาคม 2545) 1 – 2.
- พิสมัย เด่นดวงพันธ์. ความรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- พุทธทาสภิกขุ. ธรรมบรรยายระดับมหาวิทยาลัยเรื่องทางสายกลางในความหมายอย่างพระพุทธศาสนา.
กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร, 2516.
- ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. ความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526.
- วันทนีย์ วาสิกะลิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมส่งเคราะห์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- 瓦ทิต อุดอามาดย์. ค่านิยมเกี่ยวกับการสมรสของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล, 2524.
- วิทยา นาควัชระ. หมวดวิทยาช่วยแก้ปัญหาการเลี้ยงลูกและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, 2537.
- สร้อยวัลย์ สุขดา. การศึกษาค่านิยมเรื่องเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ไสพิน หมูแก้ว. อัญก่อนแต่ง. กรุงเทพฯ : Animate group, 2546.
- อุ่นศิลป์ ศรีแสงนาม. “เพศศึกษาประสาวยุ่น.” หนังสือคู่มือวิทยากรเรื่องเพศศึกษาของสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. หน้า 109 – 122. กรุงเทพฯ : โอดี้ยนส์, 2525.
- _____. เพศศึกษาที่น่ารู้. กรุงเทพฯ : หจก.สีเต็ล, 2532.